

கழகத்தைப் பரப்பியதில் கலைஞரின் உழைப்பு முக்கியம்!

தந்தை பெரியார்

நண்பர் திரு. கருணாநிதி அவர்களின் படத்தினைத் திறந்து வைப்பதில் எனக்கு பெரும் மகிழ்ச்சியே. சமீபத்தில் ஒரு பள்ளிக் கட்டிட திறப்பு விழாவிற்காக சென்றிருந்தேன். அந்த விழாவிற்கு அமைச்சர் கோவிந்தசாமி அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். அந்தப் பள்ளியின் நிர்வாகிகள் நான் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது இடையில் வந்து இரகசியமாக என் காதில் அண்ணாதுரை அவர்களின் படத்தினைத் திறந்து வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். நான், “இதில் என்ன இரகசியம் வேண்டி இருக்கிறது, அண்ணாதுரையின் படத்தினைத் திறந்து வைப்பது எனக்கு பெருமைதான்” என்று கூறி அண்ணா படத்தைத் திறந்து வைத்தேன்.

ஒருவருடைய படத்தினைத் திறப்பதென்றால் அவரைப் பற்றி அவரது தொண்டுகளைப் பற்றி சிலவற்றைச் சொல்லவேண்டியது அவசியமும் சம்பிரதாயமும் ஆகும். நண்பர்கருணாநிதி அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் உள்ள அறிவாளிகள் முன் வரிசையில் உள்ள அறிவாளி ஆவார். தி.மு.கழகம்

இந்த அளவு பரவுவதற்கு அவரது முயற்சியும் அறிவும்தான் காரணமாகும். அண்ணாதுரை கழகத்தில் தலைவராக இருந்தார். அவரும் கழகத்தைப் பரப்பி

னார் என்றாலும் கருணாநிதியின் உழைப்பும் முக்கியம். இல்லாவிட்டால் கழகத்தின் செல்வாக்கு இந்த அளவு வளர்ந்து இருக்காது. இதைச் சொல்வதால் அண்ணாதுரையை நான் குறைத்துச் சொல்வதாகாது. அண்ணாதுரைக்கு பல வேலை, அவர் ஒரு வராலேயே கழகத்தை இந்த அளவு பரப்பி இருக்க முடியாது. கருணாநிதி அவர்கள் அண்ணாதுரைக்கு வலது கரமாக இருந்து உதவி வந்திருக்கிறார்.

நண்பர் இளம் வழிதீர்வர்கள் சொல்வது போல; பள்ளிக் கூடத்தை விட்டதும் என்னிடம் நண்பர் கருணாநிதி நேராக வந்தார். “எனக்கு பொதுத்தொண்டு செய்ய ஆவலாக இருக்கிறது” என்று கூறினார். நானும் “என்னிடம்

எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள். நீங்களும் இருங்கள்” என்று சொன்னேன். எனது வீட்டிலேயே இருந்தார். குடிஅரசு ஆபிசுக்குப் போய் வந்து கொண்டிருந்தார். பிறகு எழுதவும் மேடையில் பேசவும் ஆரம்பித்தார். நல்ல கருத்தாளர் ஆவார், எழுச்சியுள்ளவராவார். வரவர நல்ல கருத்து பிடிபட்டது, பிரச்சாரக் கலையும் பிடிபட்டது.

அண்ணாதுரையாவது, கருணாநிதியாவது; என்னைக் குறிப்பிட்டு, என் காரியத்தைக் குறிப்பிட்டு இதுவரை ஒரு சிறுகுறை கூட கூறியது கிடையாது. இன்று வரைக்கும் அண்ணாதுரை ‘என் தலைவர் பெரியார்தான்’ என்று கூறுகிறார். அதே போல் கருணாநிதியும் என்னை எங்கு கண்டாலும், செல்லப்பிள்ளை மாதிரி நெருங்கி, பின் உரிமையோடு உரையாடுவார். இன்னமும் தி.மு.க.வுக்கு கருணாநிதியின் தொண்டு பயன்படத்தக்கதாகும். அவரது தொண்டும் முயற்சியும் பிறர் கடைபிடிக்க வேண்டியதாகும். அவரது படத்தைத் திறந்து வைப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். (திட்டக்குடி - 12.6.1967)

(திருவாளரில் நடந்த மிலாது நபி விழாவில் பங்கேற்றிட பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வருகை தந்திருந்தார்.

இச்சந்திப்பு குறித்து முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் எழுத்தில் காண்போம்!)

“தம்பி, தெரியுமா செய்தி? அண்ணா திருவாளருக்கு வரப்போகிறார். நபிகள் நாயகம் விழாவில் கலந்துகொள்ள...” என்றார் டி.என்.ராமன். இயக்கத்தைக் கட்டி வளர்த்தவர்களில் தலைசிறந்தவர் இவர்.

இந்தச் செய்தி என் செவிகளில் தேனாகப் பாய்ந்தது. ‘அண்ணா வரப்போகிறார். எனது இதயங்கவர்ந்த இலட்சியத் தலைவர் வரப்போகிறார்’ என்று என் உள்ளம் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால் துள்ளியது. அப்போது நான் ஒன்பதாம் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டு இருந்தேன். 1938ஆம் ஆண்டு இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் தமிழகத்தில் தீவிரமாக நடந்தபோதே, நான் என்னையொத்த சிறுவர் களுக்குத் தலைமை தாங்கி இந்தி எதிர்ப்பு முழக்கங்களுடன் ஊர்வலம் நடத்தியவன். மேலும் ‘முரசொலி’ என்னும் துண்டுத்தாளை அவ்வப்போது வெளியிட்டு என் எண்ணங்களை எழுத்துக்களாக்கி, என் பணியைத் தொடங்கியவன்.

1940ஆம் ஆண்டில் திருவாளரில் நடைபெற்ற நீதிக்கட்சி மாநாட்டில்கூட அண்ணாவை அருகில் இருந்து காணும் வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. இப்போது, இயக்கத் தலைவர்களுடன் தொடர்பு நெருக்கமாக இருந்ததால், அண்ணாவைக் கண்டு மகிழலாம் எனப் பேராவல் கொண்டு இருந்தேன்.

‘விடுதலை’ ஏட்டில் அண்ணாவின் எழுத்துக்கள் என் உள்ளத்தைக் கொள்ளைகொண்டு இருந்தன. பின்னர், அவர் காஞ்சியில் இருந்து ‘திராவிட நாடு’ இதழைத் தொடங்கியதும் ‘இளமைப் பவி’ என்ற தலைப்புடன் ‘திராவிட நாடு’ இதழுக்கு ஒரு கட்டுரை தீட்டி அனுப்பினேன். அதுவும் விரைவில் அண்ணா அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது.

அண்ணாவின் இதழில் என் எழுத்துக்கள் இடம் பெற்றதும் என் உற்சாகம் கரை புரண்டது. என் எழுத்துக்களை அண்ணா அங்கீகரித்து விட்டார் அல்லவா? இந்தச் சமயத்தில்தான் அண்ணா திருவாளர் வரும் செய்தி தீர்த்திப்பாக எனக்குத் தரப்பட்டது. என் இயல்பிற்கேற்றவாறு கூட்டத்துக்கான முன்னேற்பாடுகளில் நானும் முனைந்தேன். விளம்பரத்தாள்கள் விநியோகித்தல், சுவரொட்டி ஒட்டுதல், கொடி தயாரித்தல், மேடை அமைத்தல் போன்ற சிறு சிறு ஆக்க வேலைகளில் ஈடுபட்டேன்.

எல்லாம் ஒரே சாதிதான் !

சிலர் கேட்கலாம்; நாங்கள் அழைத்தால் வர மறுக்கிறாய் ? இஸ்லாமியர் அழைத்தால் செல்கிறாய்; கிறித்தவர்கள் அழைத்தால் செல்கிறாய்; என்று கேட்கலாம். நாங்கள் என்பது - நாங்கள் வேறு, நீங்கள் வேறு என்று எண்ணுகிற நேரத்தில்தான் - நாங்கள் என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் உண்டு.

நாங்கள் என்பதிலே - நான் என்னை, தமிழன், திராவிடன் என்று சொல்லிக் கொண்டாலுங்கூட, அவர்கள் சொல்வதைப் போல, இந்து மதக்காரர், இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர் - ஆனால் இந்து மதத்திலே இருப்பவர்கள் எங்களை அழைக்கின்ற நேரத்தில், எல்லோரும் சமம், வாருங்கள் என்றழைத்தால் அட்டியின்றி செல்வேன்; நீயும், நானும் ஒன்று ஆண்டவன் முன்பு என்றழைத்தால் தட்டாமல் செல்வேன். ஆண்டவன் படைப்பிலே மேல் சாதி, கீழ் சாதி என்று இல்லை; எல்லாம் ஒரே சாதிதான், மனிதசாதி தான் என்று சொல்லி அழைத்தால் கட்டாயம் செல்வேன்.

நான் இந்துக் கடவுள்களுடைய விழாக்களிலே கலந்து கொள்ள வேண்டும் அல்லது வேண்டாம் என்ற இந்தப் பிரச்சினையில் நான் என்றைக்கும் என்னைச் சிக்க வைத்துக் கொள்ள விரும்புவதில்லை.

- கலைஞர்

பேரறிஞர் அண்ணாவுடன் கலைஞரின் சந்திப்பு!

முத்தமிழறிஞர் கலைஞர்

“கருணாநிதி உன்னை அண்ணா அழைத்து வரச் சொன்னார்” என்று வந்தார் ஒருவர்.

“அண்ணாவா?”

“ஆமாம், ஆமாம். ‘திருவாளரில் கருணாநிதி என்பவர் யார்? அவரை நான் பார்க்க வேண்டும்’ என்றார். ‘நமது இயக்கத்தில் நீ ஒரே ஒரு கருணாநிதிதானே!’ என்றார்.

கையைத் துடைத்துக்கொண்டு உடனே புறப்பட்டேன். என் உள்ளத்தில் அச்சம் ஒரு பக்கம், ஆனந்தம் ஒரு பக்கம், வியப்பு ஒரு பக்கம், திகைப்பு ஒரு பக்கம், மகிழ்ச்சி பாதி, பயம் பாதி. மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு புறப்பட்டேன்.

வக்கீல் வெங்கடாச்சாரியார் வீட்டின் மாடியில் அண்ணாவைத் தங்கவைத்து இருந்தார்கள். அண்ணாவைச் சூழ்ந்து திருவாளரின் இயக்கப் பிரமுகர்களான திரு டி.என்.ராமன், டி.என்.லட்சுப்பா, ரங்கராசு, சிங்கராயர் போன்றோர் அமர்ந்து இருந்தனர்.

அண்ணாவுக்கு வணக்கம் தெரிவித்துவிட்டு, “அழைத்தீர்களாமே?” என்றேன். வார்த்தைகள் தெளிவாக வரவில்லை.

“நீதான் கருணாநிதியா?” வெண்கல மணி ஒலித்தது.

“ஆமாம், அண்ணா!”

“என்ன செய்கிறாய்? படிக்கிறாயா தம்பி!”

“ஆமாம்.”

“‘இளமைப் பவி’ எழுதியது நீதானே?”

“நான்தான் எழுதினேன்!”

“சரி, கட்டுரை நன்றாகத்தான் இருந்தது. ஆனால், உனக்கு இப்போது அந்த வேலை தேவை இல்லை. படிப்பை முடித்துப் பட்டம் பெற்ற பிறகு எழுதத் தொடங்கலாம். கவனமாகப் படி!” என்றார் அண்ணா.

என்ன பதில் சொல்வது என்று எனக்குத் தெரிய வில்லை. எழுத்துப் பணியை நிறுத்தச் சொல்கிறாரே! என்னால் இயலுமா?

“வருகிறேன், அண்ணா!” என்று மட்டும் சொல்லி விட்டு அங்கிருந்து நகர்ந்தேன்.